

2
Technická univerzita v Liberci
Fakulta textilní – KKV v Prostějově – 2.ročník BS TŘOV

Dějiny oděvní kultury

Seminární práce

Téma : Móda 60.let – Hippies

Vypracovala : Petra Martinková (Bílovec)

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI	
UNIVERZITNÍ KNIHOVNA	
Přir. č.	2130541
Signat.	B 15002
Kč	

UNIVERZITNÍ KNIHOVNA
TECHNICKÉ UNIVERZITY V LIBERCI

3146180948

Móda 60. let

V 60. letech se móda poprvé zaměřila na mládež, centrem moderní a hudební exploze se stal Londýn. Mladá návrhářka Mary Quantová vytvořila směle barevné a levné oděvy, které měly velký úspěch. Popularizovala minisukni, která dosáhla neslýchané délky : 20-23cm nad kolena, její hravý design byl dokonale sladěn s atmosférou doby.

V Paříži v roce 1964 odstartoval André Courrèges propagační kampaň kolekce „Kosmický vzhled“ – strohé, futuristické, kompletně bílé obleky, které se nosily s bílými kozinkovými vysokými botami, jež byly velmi často napodobovány. Paco Rabanne experimentoval s oblečením s netradičních materiálů včetně zvlněného papíru, kovových disků a řetězů na místo látky, a Yves Saint Laurent navrhl v roce 1968 odvážnou průhlednou blůzu.

Skupina Beatles zpopularizovala oblek Pierra Cardina z roku 1963, který se skládal ze saka bez klop a rovných kalhot. Jejich psychedelický vzhled parodoval vojenské uniformy v jasných základních barvách, které byly smíšené s batikovanými kusy oděvu nebo indiánskými halenkami a kalhotami. Jiní hudebníci např. Sly a Family Stone, převzali africké tištěné vzory s pronikavými barvami. Velmi populární byl přírodní, chundelatý účes „afro“. Společenství hipíků v San Francisku představovalo na konci této dekády módní směr stylů : etnické, historické, psychedelické, a dokonce i beatnické styly byly zaměnitelné, kombinované obvykle s chrastící bižutérií a dlouhými vlasy. Na jiných místech skončila dekáda „romantickým“ vzhledem, který se vyznačoval potištěnou bavlnou s květinovým vzorem a mačkaným sametem.

Hippies

Dlouhé vlasy, široké nohavice a rukávy, barevné čelenky, rozzářená tvář.

V České republice nebo tehdejší Československu se hnutí hippies, beats, yippies nebo yuppies příliš neuchytilo. Nelze však tvrdit, že tady vůbec neexistovalo. Vzpomeňme jen na humbuk kolem Beatles nebo jiné rockové kapely doby. Samozřejmě, byl tu problém postoje vlády vůči novým revolučním silám, ale světlo si vždycky svoji cestičku vždycky najde. Asi nejvýznamnějším dotykem beats posléze hippies v Československu bylo zvolení Allena Ginsberga (jednoho s průkopníku beats) v Praze krále Majáles. To ovšem bylo pro vládnoucí vrstvy příliš a tak ho uraženě vykopli ze země pro údajné provozování homosexuality.....

Slovo beats vzniklo dokonce před více než půl stoletím, někdy kolem roku 1914. Zdánlivě nepodstatné slovo však v sobě zahrnuje sílu a hlavně vzpouru. Vlastně dnes nikdo neví přesně, jestli hnutí „Beats“ zahrnuje jen beats nebo snad beats a hippies dohromady. Zakladatelem beats je sporně nesporně nenapravitelný Henry Thoreau, žijící už nepatrně dříve někdy kolem roku 1846. Tento člověk byl tím, v co beats věřili. Díky němu si lidé začali uvědomovat, že zákon je jen sbírka nesmyslných slov. Existuje snýd vyšší zákon než zákony rodné země? Zákony svědomí nebo zákony vnitřního hlasu?

Tato filozofie byly ještě velice spontánní a tak trochu neproveditelná, ale začalo se o tom všem přemýšlet hlavně se s tím začalo něco dělat. Kolem padesátých let minulého století už tato filozofie byla na tolik vyspělá, že hromady mladých lidí neváhaly a hrnuly se přidat i svůj názor k tomuto „úžasnému“ řešení života. Jestli byl opravdu tak úžasný, o tom by se dalo debatovat dlouho, každopádně v sobě nesl tu správnou dávku svobody, co lidé potřebovali. Hlavními buřiči onoho hnutí jsou bez pochyby pánové spisovatelé a básníci Jack Kerouac s Allenem Ginsbergem, William Seward Burroughs a Gregory Corso. Tito tentokrát nadějní mladíci v sobě brzy našli cestičky přátelství, a tím napomohli vzniku hippies., yippies (hippies angažující se v politice), yuppies (70.-80. léta, označení zlaté mládeže).

I když celá řada beats odmítala jakoukoliv souvislost s „těmi barbary“ hippies, je dnes jasné, že jako druh společenského smýšlení nelze tato dva směry rozdělit. Tolik toho bylo společného : orientální filozofie, pohrdání pokrytectvím a svatouškovstvím americké společnosti, nenávisť

k majetnictví, lesknoucímu se úspěchu, víra v přátelství a lásku a samozřejmě stále rostoucí nespokojenost s vládnoucími vrstvami....

Počátky hnutí Hip generation se datují zhruba kolem let 1965-1967. Výraz Hippies použil poprvé v roce 1965 žurnalista Michael Fallon, když ve svém článku pro San Francisco Examiner znepokojeně oznámil narůstající invazi "hašišů" do San Franciské bohémské čtvrti beatníků Haight-Ashbury.

Všichni průkopníci hippies se zpravidla pohybovali v literárních kruzích. Díky poezii se naučili vyjadřovat svoje pocity. Poezie se nejen přednášela, ale převáděla na písně. Základem všeho dění hippies bylo odlišit se a vyjádřit tím svůj postoj ke světu. Být jiní než ti obyčejní lidé, kteří se od rána až do večera ženou za prací, při nelepším makají i v noci, aby jim náhodou něco neuteklo. Ne nadarmo znamenalo slovo „hippies“ povaleče a flákače. Hippies byli mladí lidé bouřící se proti vládě a vládnoucím vrstvám. Nechtěli hloupé zákony, nechtěli moderní pohledy na svět. Cítili se svobodní a plní lásky a míru. Samozřejmě jim v tom kvalitně napomáhaly pravidelné dávky marihuany, LSD a jiných drog.

LSD, jehož psychotropní účinky testoval, jak jinak než sám sobě, Ken Kesey, někdy okolo roku 1960, na univerzitě Stanfordu v Kalifornii bylo prostředkem sbližování. Samo už pro hippies neznamenovalo jen drogu, jako spíše nové dimenze a nové pohledy na svět.

Hippies jako jediný přirozený růst civilizace viděli dokonale soužití lidí a matky Země. Stovky a tisíce mladých lidí utíkaly z velkoměst a usazovaly se kolem vesnic a osad přímo v centru přírody. Žili jednoduše, v míru, lásce a sladkých výparech drog, alkoholu a sexu. Jejich usídlování se kolem malých vesniček však začalo pít krev dosavadním domorodým. Nechtěli je. Jejich hlučná zábava, nervy drásající hudba, smích samozřejmě ty drogy a sex je štvla, až to dospělo k radikálnímu, ne však přímo účinkovému opatření. Na vstupu do jedné vesnice či dokonce okresu visí „opravdu děsivá“ cedule: „No Hippies! Hippies go back!“. Byly marné filozofie o otroctví svého vlastnictví, o svobodě duše, o falešné víře v nedostatek a tak dále a tak dále. Většina mladých se tedy otočila a počala hledat nový přívětivější domov. Mladí hippies byli plni nejrůznějších pocitů, prahli po přátelství. Jednou z nejvýraznějších charakteristik jejich citlivost k odcizení. Odcizení pro ně znamenalo vzdát se pocitu sounáležitosti, pocitu, že někdo jsou, že něco mohou dokázat. Tato žízeň po lásce k bližnímu je vedla ke snahám prolomit to děsné ticho a trochu to roztočit. Začali pořádat rockové festivaly lásky, žádali o spojenou obec vysokoškolskou.

Jednou takovou školou lásky je Svobodná univerzita Berkeley. Tato univerzita byla výhradně pokrokovou záležitostí. Nabízela semináře typu: Lidé s krosnou – malá skupinka vyrazí do jednoho z míst Kalifornii, kde protékají čisté vibrace v podobě ticha a klidu přírody. Sedm dní budou spolu baštit vibrace a polemizovat o vztazích. Nechají věci plavat a uvidí, co z toho bude. Americká romantická mytologie – žvásty a žvásty o čisté lásce, tak jak byly předkládány americké společnosti. A definice opravdové lásky a míru tak, jak cítíte vy. Hippies začala doslova děsit Ameriku. Postupem času se nezdráhali přímým střetům ani s policií ani s vládnoucími vrstvami. Ověšení květinami, v popuzujícím módním trendu, s transparenty říkajícími cosi o neposlušnosti a nemravnosti (Nepracuj! Šev tě potřebuje, ta nepotřebuješ nikoho! Je zakázáno zakazovat!), rvaly nervy hlavně dohlížející policii, která s nimi zacházela ještě obratněji než s protestanty MMF. A Hippies provokovali stále více a nezastavilo je nic. Ovšem jejich víra v lásku, mír a harmonii je ta odpověď na otázku, proč hippies nebyli schopni udělat převrat v systému – odmítli si sami vytvořit svoji základní moc. Jejich zájem nebyl na tom, přesvědčit ostatní proč je jejich víra správná. Starali se sami o sebe a o svoje bezprostřední okolí. Měli spoustu práce s tím, jak si zvelebit svoje vlastní žití, věřit přes to všechno v mír jako cestu k vymazání rozdílů mezi lidmi, náboženstvím a ideologií, najít svoje vlastní hodnoty.

Hippies se bez pochyby nejvíce proslavili svými festivaly lásky. Kořeny hiphudby jsou ve folku. Mladí milovali Boba Dylana a jeho protestantská témata proti politice. Dalším aspektem pro růst hippyspolečnosti byla válka Vietnamu. Nikdy snad nebylo v kriminálech zavřeno více mladých lidí za zradu země a odmítnutí nastoupení branné povinnosti.

Hipstři pořádali nespočetno festivalů. V mnohých regionech byli jejich slavnosti dokonce výslovně zakázány ze strachu před těmi strašnými hippies. Nikdo nevěděl, co je právě může napadnout, jako by to byla zvířata.

Woodstock je největším a taky nejspontánnějším vyslovením přátelství, lásky a míru, také největším shromážděním hippies, beats, yippies a ostatních přívrženců podobné filozofie v historii. Samozřejmě také největším shromážděním ilegálních drog na metr čtvereční. Ještě se nestačila zapnout aparatura a už se ozývaly výkřiky žádosti po LSD, marihuaně a jiných psychotropních látkách. První Woodstock se nekonal v městě Woodstock, jak by si někdo mohl myslet. Konal se Willkill na pozemku Maxe Vasegury pod vedením Woodstock Ventures. Samotné přípravy byly velice komplikované. Vedoucí agentury byli nuceni několikrát změnit pozemek konání. Nakonec se jim s pomocí několika desítek „hašišů“ podařilo festival uspořádat a výsledek byl vynikající. Na Woodstocku vystoupily hvězdy jako Richie Havens, Country Joe, skupina Neuvěřitelné struny, Janis Joplin, Joe Joe Cocker a samozřejmě dokonalý Jimmy Hendrix. Výsledek Woodstocku předčil svoje očekávání. Festival byl hrozbou vzpoury, vraždění, loupení a všeobecné katastrofy, však výsledkem bylo jen přes půl milionu lidí žijících tři dny v míru, lásce a hudbě. Hippies tedy ukázali, že jejich filozofie může být aplikována do života.

V dnešní době na hippies vydělávají hlavně obchody s oblečením. Mladí lidé se totiž ve své touze někam patřit vrhají na vše, co jim dodá nějakou identitu. Mezi nimi hrstka nespokojených s životem se snaží nalézt nové hodnoty a lepší alternativu žití. Možná, že se chtějí vyhnout práci, možná se chtějí jenom zviditelnit, ale možná na tom přece něco bude. Hippies dnes znamená pro každého něco jiného. Jedni věří v návrat k jednoduchosti života jen s pomocí země mimo hranice modernizace a uspěchané civilizace, jiní vzpomínají na éru Beatles a Led Zeppelin nebo snad Janis Joplin či Jimmyho Henrixu s jemnou závistí starším spoluobčanům, že sami nemohou už nikdy vidět tyto hvězdy na vrcholu, někteří okusili slušivost módy širokých nohavic, rozšířených rukávů a barev a jiní snad střeží uvnitř sebe zárodek převratu a konečného dotažení této filozofie až ke zdárnému konci.

V historii lidstva se objevila spousta povstání, spousta filozofií a myšlenek, však žádná filozofie v sobě nenesla více lásky, míru a květin.